

udarbejdes en oversættelse af den udenlandske dom til brug for Den Særlige Klagerets behandling af sagen, ligesom anklagemyndigheden bør have rimelig tid til at overveje, om sagens karakter tilsiger, at der bør indgives begæring efter den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede henvisning til retsplejelovens § 980 indebærer, at Den Særlige Klageret straks ved kendelse kan afvise begæringen, hvis der ingen grund er opgivet, som efter loven kan bevirke, at retsforfølgning her i landet bør tillades (stk. 1). Hvis begæringen ikke straks afvises, skal modparten (domfældte) have lejlighed til at udtale sig skriftligt eller mundtligt (stk. 2).

Som følge af den foreslåede henvisning til retsplejelovens § 981, stk. 1 og 3, vil Den Særlige Klageret kunne give de fornødne pålæg (til rigsadvokaten) med henblik på at tilvejebringe yderligere oplysninger, inden retten træffer afgørelse (stk. 1). Endvidere vil beslutninger vedrørende forberedelsen af forhandlingen af rigsadvokatens begæring om retsforfølgning her i landet i lignende omfang som bestemt for ankesagers vedkommende kunne træffes af rettens formand (stk. 3).

Den foreslåede henvisning til retsplejelovens § 982, 1. pkt., indebærer, at Den Særlige Klagerets afgørelse om at følge eller forkaste rigsadvokatens begæring om retsforfølgning her i landet træffes ved kendelse. Hvis begæringen tages til følge, skal kendelsen gå ud på, at ny hovedforhandling skal finde sted.

Som følge af den foreslåede henvisning til retsplejelovens § 985 vil Den Særlige Klagerets kendelse om rigsadvokatens begæring være endelig og upåankelig.

Hvis Den Særlige Klageret tillader, at retsforfølgning kan finde sted, skal sagen efter det foreslåede *stk.* 3 behandles ved byretten efter de almindelige regler om hovedforhandling i 1. instans, jf. herved retsplejelovens kapitel 77 og 78.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

(lov om visse forholdsregler i henhold til De Forenede Nationers pagt)

Til nr. 1 (§ 1, stk. 3)

Efter § 1, stk. 1, i lov nr. 156 af 10. maj 1967 om visse forholdsregler i henhold til De Forenede Nationers Pagt kan der efter forhandling med Udenrigspolitisk Nævn ved kongelig anordning træffes sådanne forholdsregler, som Danmark i medfør af FN Pagten er forpligtet til at iværksætte til gennemførelsen af beslutninger, der er truffet af FN's Sikkerhedsråd i over-

ensstemmelse med artikel 41, jf. artikel 39, i pagtens kapitel VII.

Det følger af lovens § 1, stk. 3, at forholdsreglerne kan omfatte danske statsborgere, der opholder sig uden for den danske stat. Bestemmelsen tager efter forarbejderne sigte på at sikre, at handlinger, der foretages af danske statsborgere uden for landet, kan indtages under dansk straffemyndighed. Med bestemmelsen er der således skabt hjemmel til, at de nævnte kongelige anordninger i et vist omfang også kan omfatte handlinger foretaget i udlandet.

Den foreslåede ændring af lovens § 1, stk. 3, tager sigte på skabe overensstemmelse mellem den personkreds, hvis handlinger i udlandet kan reguleres af kongelige anordninger (og som dermed er omfattet af dansk straffemyndighed), og den personkreds, der er omfattet af dansk straffemyndighed på grundlag af det aktive personalprincip, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til straffelovens § 7), og bemærkningerne hertil. Efter forslaget vil kongelige anordninger udstedt i medfør af loven om visse forholdsregler i henhold til De Forenede Nationers Pagt således fremover kunne omfatte handlinger foretaget uden for den danske stat af personer, der har dansk indfødsret, er bosat i den danske stat eller har lignende fast ophold her i landet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.11.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

(lov om våben og eksplosivstoffer)

Til nr. 1 (§ 7 c, stk. 5)

Det foreslås, at særreglen om dansk straffemyndighed efter § 7 c, stk. 5, i lov om våben og eksplosivstoffer i forhold til overtrædelse af lovens § 7 c, stk. 1 (om forbud mod at yde visse former for våbenteknisk bistand uden for Den Europæiske Union), udvides, så særreglen ud over danske statsborgere og personer bosat i den danske stat også kommer til at omfatte personer, som har *lignende fast ophold* her i landet (som bopæl), jf. om dette udtryk ovenfor lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til straffelovens § 7), og bemærkningerne hertil.

Forslaget tager sigte på at sikre, at der fortsat er overensstemmelse mellem personkredsen omfattet af særreglen om dansk straffemyndighed og den personkreds, der er omfattet af den generelle bestemmelse om dansk straffemyndighed på grundlag af det aktive personalprincip, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til straffelovens § 7).